п-питаю. 2 сн
Плаче? Мати не може і слів
вимовить, так плаче.
— Що мені не плакать,
Мої дороді Ріточки, ще одерсала
не по-
ли цього за рік цього
дух. тіла, і мину цих років
працювати вколиси
не ті, як все мине буде
жить, дороді мої Ріточки?
Подерли ми з сліду." —
А це у нас є пирога, —
мати так каже втішаю матір, —
Якось буде помаленку
жить."

Одного дня мати каже мені,
Ріточко, найменший.
"Не так дрогнеш, як я тебе спокину,
А що маю вимолить Спасителя.
І ніч у молитві на жорнах
До Цвіта Вознесіння
клячу а ти будеш водить
по вулиці, і дивитись, щоб
не хапать копійки, яко
не ішла